

ΤΥΦΟΣ ΤΟΥ «ΑΙΩΝΟΣ»

Πέρυσι προείπομεν, ότι καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας δυναμένας ἐν τούτοις νὰ μεταβληθῶσι μᾶλλον ἢ ήττον καὶ εἰς ἀμφιβολίας, μία τῶν δύο μεγάλων πολιτικῶν ὁμαδῶν θὰ ἔκερδιζε τὴν πρώτην καινοθουλευτικὴν νίκην τῆς πρώτης συνόδου, ως ἐπίσης καὶ ἡ ἀντίπαλος αὐτῆς θὰ ἐγενέτο τοὺς πρώτους πικροὺς καρποὺς τῆς ἡττῆς. Ἀμφότεραι αἱ προρρήσεις ἡμῶν αὗται μετὰ τὴν φυφοφορίαν τῆς παρελθούσης δευτεράδος ἐπηλήθευσαν· ὅτι ἔχαρακτηρίσαμεν ως πιθανὸν εἶνε τοῦ λοιποῦ βεβαιότατον, ὅτι δὲ ὡς ἀμφιβολὸν εἶναι ἥδη ἀναμφισβήτητον καὶ ὅτι ως ὑγρὸν εἶναι ἥδη στερεὸν καὶ τάναταλιν. Τώρα δὲ τί λέγουσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες πεισματωδῶς ἐπολέμησαν τὰς εἰκασίας ἡμῶν, ἢ μᾶλλον τὰς προμαντείας ἡμῶν ἐκείνας, εἶναι ἢ δὲν εἶνε πρόεδρος ὁ κ. Βαζλωρίτης;

Οἱ ἀναγνῶσται μαξ γνωρίζουσι τὴν περὶ τοῦ ὄροθετικοῦ ζητήματος γνώμην, ἢν ἐπανειλημμένως καὶ διὰ πολλῶν φόλλων (ἴδε ἀριθμ. 3564 καὶ 7879 καὶ 14,764 κτλ.) ἐξηγήσαμεν· ἂν ἡ Τουρκία ἐνεργῇ καλῇ τῇ πίστει, τέσσαρες ἡμέραι ἀρκοῦσι νὰ λυθῇ τὸ Ζήτημα, ἂν ὅμως οὔ, ὅπερ παρὰ τινῶν ἢ μᾶλλον παρὰ πολλῶν καὶ οὐχὶ εὐκαταφρονήτων μήτε κατ' ἀριθμὸν μήτε κατ' ἀξιωμα θεωρεῖται ως γεγονός, πολλαὶ ἡμέραι ἢ μᾶλλον μῆνες καὶ ἵσως μάλιστα καὶ ἔτη θὰ παρέλθωσι πρὶν ἢ εὑρεθῶμεν εἰς θέσιν νὰ ἀναγράψωμεν ἐν τῷ Αἰώνι εύχαριστα. Ἡ γνώμη ἡμῶν αὕτη ἀποδεικνύεται καὶ σήμερον ως ἢ μόνη ὅρθη δυστυχῶς μὲν ἀλλ' ἵσως καὶ εὐτυχῶς, κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα δυστυχο-εύτυχως.

Ἐὰν ἡ Ἀγγλία ἦναι Ἀγγλία καὶ ὁ Γλαδστων ἦναι Ἀγγλος καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ ναύαρχοι καὶ στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ καὶ στόλου, ἂν πάντες οὗτοι ἔχουν εἰς τὰς φλέβας αὐτῶν γνήσιον σαζωνικὸν αἷμα, καὶ ἂν ὁ Ἀράβιος εἶνε ὅτι εἶνε καὶ ὡς ἦναι, τουτέστιν αἰθίοψ, ἕγουν ἀποστάτης κατὰ τοῦ κυριάρχου του, χαρακτηρισθεὶς ὑπὸ τινῶν εὐλόγως ἢ παραλόγως ως ἐθνικὸς ἥρως, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἥδη ληξίσης αἰγυπτιακῆς ἐκστρατείας ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν καλῶν εἰδότων τὰ πράγματα ως μὴ δυνάμενον καὶ ἐκ τῶν προτέρων νὰ ἀποδῇ ἀλλως πως ἢ δύως ἀπέβη. Εὐτυχὴ δὲ θεωρεῖ ἐκεῖτὸν ὁ Αἰών, διότι συνεμερίσθη μίαν μόνην γνώμην, εἰ καὶ ἐλάλησε περὶ ὅλων κατὰ καθῆκον.

Ἄπο τινος χρόνου λόγος γίνεται περὶ ἐμφανίσεως νόσου τινὸς ἱκανῶς κακοήθους, ἢν ὄνομάζουσιν οἱ ἵστροι ἐπιδημίαν εὐλογίας. Καίτει σεβόμεθα τῆς ἐπιστήμης τὰς κρίσεις ως θέσφατα καὶ προβαίνοντες ἔτι περιττέρω κηρύττομεν εἰλικρινῶς τὴν ἀναρμοδιότητα ἡμῶν, οὐχ ἡττον παρατηροῦμεν εἰς τοὺς νομίζοντας, ὅτι εἶναι οἱ εἰδικοὶ καὶ ἀποκλειστικοὶ τῶν τοιούτων κριταί, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ περὶ ἣς πρόκειται νόσος νὰ ἦναι ἡ εὐλογία, ἀλλ' ἀλλη τις, δὲν γνωρίζομεν μὲν ποια, καθὸ μὴ ἵστροι, ἀλλὰ βεβαίως μία ἔξ ὅλων τῶν ἀσθενειῶν, θεῖς ἀναγράψει ἢ παθολογία. Ἀλλὰ

καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι περὶ εὐλογίας ἐπρόκειτο, ἀδύνατον νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὴν κακοήθειαν τῆς νόσου· διότι πρέπει τις νὰ μὴ ἦνε Ἑλλην, πρέπει τις νὰ ἦνε ἀπατρις καὶ ἀνέστιος διὰ νὰ τολμήσῃ νὰ συλλάβῃ καὶ κατὰ διάνοιαν, ὅτι ἡ πατρὶς αὐτοῦ εἶναι ἡ κοιτίς τῆς κακοήθειας.

—
‘Απανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

—
‘Εκ τῆς Ἀργας.

«Ο διαπρεπής ἐν πόλει μης ἔμπορος κ. Σ. Γ. χορηγεῖ χρήματα παντὶ τῷ βουλομένῳ ως δάνεια πρὸς τόκον 8 0/0 λαμβάρων ἀττά. λαγμα ἐπὶ ἐνεργύει πολυτίμους λίθους καὶ ἔτερα εἰδη ἐγράμματα τῇ ἀξίᾳ πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ δανειζόμενα.

* *

—
‘Εκ τῆς Μαρτυρίας.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐρχόμενος κλητήρ τις ἀστυνομικὸς ἐκ τῶν ἀμπέλων ἐνταῦθα καὶ μετ' αὐτοῦ πολλοὶ ἄλλοι (καθὸ τρύγος) δὲν ἐπαυσε καθ' ὅλον τὸ διάστημα νὰ ἐπανηῇ τὸν μισθοδοτοῦντα αὐτὸν δήμαρχον . . . Συνέπεσεν ὅμως ἐνῷ ἔλεγε ταῦτα ὁ εἰρημένος κλητήρ τὰ διέρχηται τὴν ὄδὸν ταύτην ἀνθρωπός τις ξένος, τὸν ὅποιον λησμονήσας φαίνεται τὰ ὅσα ἔλεγεν ὁ κλητήρ, ἐσταχμάτησε δι' ἀπειλητικῶν λόγων καὶ ἥρχισε νὰ ἐρευνᾷ· τὰ ὅποια ἔφερε σακκούλια, καὶ ν' ἀπειλῇ αὐτὸν λέγων ὅτι εἶνε κλητήρ ἀστυνομικὸς καὶ ἔχει τὸ δικαιώμα τοῦ μόνον νὰ ἐρευνᾷ τὰ ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ τοῦ κόπτῃ τὸ κεφάλι . . . Δυστυχῶς ὅμως δὲν εὑρετε τίποτε ἀλλο εἰμὴ ὀλίγον ἀρτον καὶ τυρόν, ἀν καὶ κατέφυγεν ἐρευνῶν πολλὰ μέρη τοῦ σώματός του καὶ τελευταῖον εἶς τὴν καμπούραν του.»

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 μ. μ. Κατ' εὐθεῖαν διὰ Γύθειον, Καλάμας καὶ τὸν περιπλούν τῆς Ηελοπονήσου μεχρι Κορίνθου διὰ συναντήσεως εἰς Ζάκυνθον.

ΤΕΤΑΡΤΗ 6 π. μ. Διὰ Καλαμάκις εἰς Κόρινθον δὲ διὰ Ιτέαν, Γαλαξείδειον, Αἴγιον, Ναύπακτον, Πάτρας, Μεσολόγγιον, Ζάκυνθον, κατ. μέχρι Πειραιῶς διὰ τοῦ κύκλου τῆς Ηελοπονήσου.

ΠΕΜΠΤΗ 8 μ. μ. Διὰ Σύρου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκις, ἐκ Κορίνθου δὲ διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλλήναιαν, Κερκυραν ἔνθα συναντᾶται μὲ τὰ δι' Εὐρώπην ἀποπλέοντα, ἀναχωρεῖ δὲ ἐκ Κερκύρας τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας μετὰ τὴν αφίξιν τοῦ ἐκ Βρεντησίου Ιταλικοῦ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα καὶ Βῶλον.

—
‘Εκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἐνώσεως.